

Det er korrekt, at der er projekter rundtomkring i landet, men det er også korrekt, og det kan ministeren ikke underkende, at der er meget, meget stor forskel på, hvilke tilbud gigtpatienter får i dette land. En af de ting, som vi synes kunne være hensigtsmæssige, var at få ensrettede retningslinjer om, hvor lang tid man må vente på en udredning.

Jeg har set eksempler på, at nogle gigtpatienter må vente i op til 13 år ...

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Den røde knap lyser og har nu lyst i over et halvt minut. Ønsker indenrigs- og sundhedsministeren ordet? Nej. Så er det fru Charlotte Fischer som ordfører.

Charlotte Fischer (RV):

Det Radikale Venstres holdning på det her område er jo, at regeringen gør alt for lidt, når det gælder forebyggelse og sundhedsfremme. Det er simpelt hen ikke godt nok, hvad der bliver gjort. Der bliver sat for få penge af, og heller ikke kommunerne i den nye kommunalreform får penge nok til at gøre en markant forskel på det her område.

Det er godt nok, at Sundhedsstyrelsen er kommet med en kronikerrapport, der lægger op til en masse udmærkede initiativer, men alt i alt må man sige, at der tegner sig et billede af, at der bliver gjort alt for lidt på det her område.

Det gælder selvfølgelig også gigtpatienterne. Der er helt sikkert brug for at gøre mere også for gigtpatienterne, men vi insisterer på, at det her skal ses som et samlet billede. Der er et desperat behov for, at det her Folketing og den her regering begynder at se på det samlede billede og foretage nogle overordnede prioriteringer. Vi kan ikke bare gå ind og sige: Nu tager vi gigtpatienterne, fordi de tilfældigvis lige var dem, der stod først i køen. Hvad så med diabetikerne? Hvad med alle dem, der lider af knogleskørhed? Og vi har hele det psykiatriske område, hvor børn og unge i dag må vente i måneder og år på at blive behandlet.

Vi har brug for at foretage nogle overordnede prioriteringer, og Det Radikale Venstres holdning er, at vi skal se det i sammenhæng og vedtage en national folkesundhedsplan, hvor vi opstiller nogle overordnede, realistiske mål for, hvad vi kan nå inden for de enkelte områder, så det ikke bare er tilfældigheder, der gør, om vi lige griber fat i det ene eller det andet. Men at

der skal gøres mere, også i forhold til gigtpatienterne, er vi sådan set enige i.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Er der flere, som ønsker ordet? Fru Lone Møller for en kort bemærkning, maksimalt 1 minut!

(Kort bemærkning).

Lone Møller (S):

Det kan jo undre, at man, når fru Charlotte Fischer siger, at det ville være godt, hvis vi havde det på alle områder, så ikke kan støtte det her forslag. Vi får ikke afdækket det totale område på en gang, så derfor kunne man ønske, at Det Radikale Venstre støttede.

Man kan også undre sig over, at Dansk Folkeparti ikke kan støtte det her forslag. Dansk Folkeparti er jo eksperter i at slå sig op som de svages væbner, men når det kræver handling, så kniber det lidt mere en gang imellem.

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Nu har fru Lone Møller jo været noget længere her på Tinge, end jeg har, og er muligvis – jeg skulle vist lige til at sige aflomstret – desillusioneret med hensyn til, hvad man kan, og hvad man ikke kan.

Jeg vil nu insistere på, at det sagligt rigtige er at få det hele op på bordet. Lige nu er det det rene kaos, hvor regeringen faktisk har vedtaget en diabetesplan, som man ikke tager alvorligt. Man siger, at det er en fejl, og er nu nået frem til, at man slet ikke skal lave handlingsplaner på hvert enkelt patientområde.

Jeg synes, det er rigtigt at sige, at vi ikke kan håndtere at lave handlingsplaner på samtlige patientområder plus inden for fedme, kost, rygning og alkohol. Vi drukner i handlingsplaner. Vi er nødt til at finde en strategi for, inden for hvilke patientgrupper vi skal have handleplaner, og hvor vi skal gå på tværs. Vi trænger simpelt hen til at få en samlet strategi.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Det afstedkom en kort bemærkning fra fru Lone Møller, ganske forståeligt.

(Kort bemærkning).

Lone Møller (S):

Ja, nu er det måske ikke så slemt at aflomstre, for så har man jo haft sin tid. Det er nok værre for dem, der aldrig springer ud.